

سه گزارش از وضعیت کارخانه های استان گیلان

۱- کارخانه ریسندگی و بافندگی پوشش

در راستای اجرای طرح خصوصی سازی و اصل ۴۴ قانون اساسی مبنی بر واگذاری شرکت ها و کارخانه های دولتی به بخش خصوصی کارخانجات صنایع پوشش گیلان که زمانی از بزرگترین واحد های نساجی خاورمیانه بود دچار بحران گردید. این کارخانه در سال ۱۳۸۲ حدوداً دارای ۳۵۰۰ کارگر در ۳ شیفت کاری بود و تولیدات آن در بازار های داخلی و خارجی عرضه می گردید.

در بحث واگذاری این کارخانه (آن هم با این ظرفیت نیروی انسانی) دستانی در پشت پرده فعال شده تا کارخانه را به ورشکستگی بکشاند. و به بهانه خصوصی سازی به تعدیل نیرو از طریق باز خرید و بازنشسته کردن کارگران پرداختند به طوریکه شرایط واگذاری به بخش خصوصی را فراهم نمودند. در سال ۸۳ هنگام واگذاری کارخانه حدود ۷۰۰ کارگر در ۳ شیفت مشغول به کار بودند (یعنی این کارگران کار ۱۸۰۰ کارگر اخراجی و باز خرید شده را هم انجام می دادند)، از طرفی کارخانه نیز با کمبود مواد اولیه- عدم کارایی لازم- نداشتن بازار جهت عرضه تولیدات خود به بازار مواجه شده بود.

لازم به ذکر است واگذاری "پوشش" ادامه همان روند خصوصی سازی صنایع دیگر مانند "فرش گیلان"، "به با"، "ایران الکتریک رشت" و... محسوب می گردد.

کارخانجات صنایع پوشش سرانجام به دو سرمایه گذار واگذار گردید: طبق مصوبه هیات وزیران در تاریخ ۴ تیر ۱۳۸۵ و بر اساس بند اول این مصوبه پیشنهاد شماره ۶۰/۴۸،۵۳ مورخه ۱۳۸۵/۳/۶ صنایع پوشش توسط شرکت سرمایه گذار "آتیه دماوند" وابسته به بانک صنعت و معدن به بخش خصوصی واگذار شد اما پس از مدتی با عدم اجرای تعهدات مندرج در قرارداد با رعایت موارد قانونی به شرکت مزبور (دولت برگشت داده شد) نتیجه این واگذاری و پس گرفتن برای کارگران بیکاری و سرگردانی بود. البته بد نیست این نکته را یادآور شویم که خسارت اندک بارش برف سال ۸۳ بهترین بهانه برای این تغییر و تحولات بود. در حال حاضر این واحد تولیدی حدود ۲۷۰ کارگر دارد و دستمزد آنها از تیر ۸۳ تا کنون به آنها پرداخت نگردیده است. قرار است تا از این تعداد کارگران ۶۰ نفر در شهریور ماه جاری بازنشسته شود. در حال حاضر از ۴ قسمت "پوشش" بخش صنایع تحت پوشش "آتیه دماوند" قرار دارد و بقیه یعنی حوله بافی، ریسندگی و پارچه بافی در حال حاضر در اختیار بانک صنعت و معدن می باشد.

کارگران "پوشش" پس از بحران بارش برف در سال ۸۴ و ۸۵ دست به اعتراض زده و جاده اصلی رشت- انزلی را بستند که این حرکت اعتراضی

توسط نیروهای انتظامی(تحت فرماندهی علی مردانی فرمانده نیروهای انتظامی رشت) مورد سرکوب شدید قرار گرفتند .

۲- کارخانه چینی سازی پارس

کارگران چینی سازی پارس واقع در رشت که از خرداد ۸۶ به سر کار باز گشته اند در ازای ۲ ماه حقوق معوقه نفری ۳۰ هزار تومان دریافت کرده اند. ام علی رغم این که این کارخانه فعال بوده و محصولات خود را در سطح بازار به فروش می رساند "زهرايي" کارفرمای این کارخانه از پرداخت دستمزد کارگران امتناع می ورزد.

۳- کارخانه نساجی پارس ایران

در تاریخ ۸۶/۵/۱۷ "محسن افراخته" پسر "جواد افراخته" از سهامداران شرکت تولید نساجی پارس ایران رشت طی تماس تلفنی به شورای اسلامی کارخانه اعلام نمود که :«حاضر به پرداخت هیچگونه وجهی بابت دستمزد کارگران نمی باشیم و کارگران هر کاری که می خواهند انجام دهند».

کارگران پس از شنیدن این خبر اعتراض نمودند، زیرا جواد افراخته مدیر عامل و کارفرمای اصلی کارخانه از ستاد بحران استانداری گیلان مبلغ ۱۵ میلیون و جمعا (در دفعات) بالای یک میلیارد ودویست و پنجاه میلیون تومان دریافت کرده بود. تنها پس از تجمع اعتراضی کارگران در مقابل تامین اجتماعی رشت از این مبلغ دستمزد یک ماه(خرداد) را به آنها پرداخت نمود. شورای اسلامی کارخانه پس از تماس افراخته، با استانداری تماس گرفته خواستار صحبت آن ارگان با کارفرما شد. کارگران نیز تهدید کردند در صورت حل نشدن مشکلشان به تهران رفته و در مقابل کاخ ریاست جمهوری اعتراض خواهند کرد. لازم به ذکر است که ۷۴ کارگر در این کارخانه مشغول به کار می باشند.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

شهریور ۱۳۸۶

Komiteyehamahangi.com

Komiteye_hamahangi@yahoo.com